

Garbo Greta (1905-1990) :)

Vlastným menom Greta Gustafsson, americká herečka švédskeho pôvodu. Hoci v roku 1925 odišla do Hollywoodu, obľube Európanov sa neprestala tešiť. Často hrala bo boku výrazne starších mužov. Znáмым je jej protest proti veľkým filmovým spoločnostiam, ktorým si ako jedna z prvých herečiek vydobyla právo samostatne sa rozhodnúť, v akom filme bude účinkovať.

Pracovala ako holička v mužskom salóne, neskôr bola zamestnaná v obchodnom dome. Popritom navštevovala hereckú školu a nakoniec ju prijali do štúdia Dramatického divadla v Štokholme. Zoznámila sa s režisérom Stillerom, ktorý ju uviedol do filmového sveta. Po malej úlohe vo filme *Tulák Peter* jej zveril hlavnú úlohu vo filmovej verzii románu *Gösta Berling*. Po veľkom úspechu tohto filmu jej režisér Pabst zveril úlohu vo filme *Ulička, kde niet radosti*, v ktorom hrala spolu s A. Nielsenovou.

V roku 1925 odišla do Hollywoodu. Prvé americké filmy v ktorých hrala, *Žena-upír*, *Telo a diabol*, ju štylizovali do pozície romantickej excentrickej ženy. Reklamní špecialisti pre ňu vymysleli prívlastok „divine“ – božská. V Hollywoode nakrútila vyše 20 filmov, nepracovala však ani s jedným z veľkých režisérov. Vždy bola populárnejšia v Európe. Stvárňovala postavy zahalené záhadnou neurčitostou a neprístupnosťou, ženy krehké, bezmocné a bezbranné. Hrávala väčšinou so staršími partnermi (Gable, Boyer), čo pôsobilo dojemom, že je stále mladým, nedozretým dievčaťom. Bola jednou z prvých herečiek, ktoré sa dokázali vzbúriť proti filmovým spoločnostiam. Polročným štrajkom si vynútila právo spolurozhodovať o výbere svojich úloh a právo nezverejňovať svoj súkromný život. Odvtedy neposkytovala žiadne interview.

Celá séria filmov, ako *Anna Kareninová*, *Božská žena*, *Dáma z lôže č. 13*, *Rozpútaná vášeň*, vytvorila základ pre jej hereckú slávu. Zvukový film ešte viac zvýraznil jej herecké kvality. Filmami *Anna Christie* (1930), *Mata Hari*, *Kráľovná Kristína*, *Mária Walewská* a *Ninočka* (1939) zavŕšila svoju kariéru. Po Cukorovom filme *Žena dvoch tvári*, ktorý sa skončil neúspechom, sa utiahla do ústrania (1941).